

داده شود، شاید کارهایی صورت بگیرد اما اینکه خود دنبال این باشد که فلان قانون در مجلس دارد صورت می‌گیرد، نمی‌رود پیگیری آن باشد.

آیا سابقه دارد که اتاق قانونی را پیگیری کند که اجرا شود یا نشود؟

در قانون اختیاراتی به اتاق داده شده که طرح یا لایحه پیشنهاد کند. قبلاً چنین چیزی وجود نداشت و تنها در دیدار با تعدادی از نمایندگان گفته می‌شد که دولت و وزارت صمت سر و سامان ندارند و ما طرحی را آماده کردیم و شما این را پیشنهاد و مصوب کنید و در نهایت نیز نمایندگان امضا می‌کردند و طرح در مجلس مطرح می‌شد و مجلس، هم از وزارت صمت و هم از اتاق دعوت می‌کرد. بنابراین مجبور بودیم که از طریق نمایندگان مجلس پیگیری شویم.

آیا شرایط برای فعالیت اتاق بازرگانی و توسعه تجارت بین الملل مهیاست؟

در شرایط فعلی کشور دیپلماسی تجاری ساختار درستی ندارد و وزارت صمت نیز این قدر بزرگ است که در زمینه فرصت‌سازی، شبکه‌سازی، بازارسازی و روابط بین‌الملل نمی‌تواند اقدامی انجام دهد. در کشورهای همسایه، چند کشور هستند که تجارت بالای ۲۰۰ میلیارد دارند. ما می‌گوییم ۱۲۰۰ میلیارد دلار، واردات کشورهای منطقه است و ثابت شده که تا ۱۶۰ میلیارد دلار را می‌توانیم تأمین کرده و روی برخی اقلام صادرکننده باشیم. تا الان صادرات ما به کشورهای منطقه حدود ۲۶ میلیارد دلار بوده است. الان روابط ما با امارات بهتر شده، امارات کشوری با صادرات سالانه بیش از ۲۰۰ میلیارد است. دومین کشور بزرگ منطقه

بی طرف و کارشناس نیست. بالاخره اسناد حساسی را از شورای نظارت گرفته است و ابهامات را درآورده است. آن موقع مشخص می‌شود و اعضای اتاق بازرگانی اگر ریگی به کفششان نباشد، نباید نگران باشند و صورت‌های مالی شان را درست منتشر نکنند.

اتاق بازرگانی حتی سخنگو ندارد و پاسخگو نیست و صورت‌های مالی اش ابهام دارد. اگر گزارش روزنامه فرهیختگان نبود، ۴۰۰ میلیارد تومان از منابع اتاق بازرگانی در شهر اصفهان باقی می‌ماند. اینها اطلاع نداشتند که اتاق اصفهان فلان مقدار از فولاد مبارکه پول گرفته است؟ منکر این مسئله هم بودند اما در آخر وضعیت مشخص شد. اگر نبود، چگونه بود چه ۴۰۰ میلیاردی تبدیل به بودجه ۱۳۰۰ میلیاردی شد؟ اینها نشان می‌دهد دست‌هایی در اتاق است که نمی‌خواستند کسی در جریان هزینه‌کرد اتاق قرار بگیرد. بزرگ‌ترین نقطه ضعف اتاق، انفعال و عدم شفافیتش بوده است.

با توجه به اینکه اتاق بازرگانی حاضر نیست نماینده بخش خصوصی باشد، بخش خصوصی دقیقاً باید چگونه کار کند؟

بخش خصوصی تشکل‌هایی دارد. ما حدود ۱۸۵ تشکل وابسته به اتاق داریم. تشکل‌ها کار خود را بهتر از اتاق انجام می‌دهند. این تشکل‌ها چون بیشتر کارشان صنعت، واردات و صادرات بوده، عمدتاً در اتاق بازرگانی ثبت شده‌اند. حضور تشکل‌ها در صحنه اقتصاد مؤثرتر از اتاق است؛ چون هم کارشناسی‌تر و دغدغه‌مندتر و هم به دنبال منافع اعضای خودشان هستند و هم انتخابات‌شان هر موقع که باشد با توجه به شرایط انجام می‌پذیرد.

در اتاق ایران با توجه به اینکه انتخاباتش ۴ سال یک بار انجام می‌شود، روز اول اعضا بدون اینکه هم را بشناسند به هم رأی می‌دهند و ۴ سال هم نمی‌شود کسی را استیضاح کرد حتی اگر تخلف کرده باشد؛ چون شورای نظارت ساختارمندی وجود ندارد که نسبت به آن دغدغه داشته باشد. این ترکیب درستی نیست و اتاق نباید خودش برای خودش نظارت داشته باشد. قبلاً ۵ به ۳ در وزارت بازرگانی و معدن وجود داشت و ۲ نفر هم از بخش خصوصی بود. الان این نسبت ۳ به ۴ شده و کافی است که لابی‌گری صورت بگیرد و اتفاقات شورای نظارت را دور بزند. ساختار اتاق ایراد دارد و معیوب است و باید یک اصلاحی صورت بگیرد و حداقل انتخابات ۲ سال یک بار انجام شود.

وقتی اتاق بازرگانی نمی‌خواهد نقشی را قبول کند، آیا موجودیتش زیر سؤال نمی‌رود؟

این یک نهاد قانونی مثل بقیه نهادهاست. وقتی اتاق بازرگانی نسبت به نهادهای دیگر منتقد است، باید خودش بیشتر از همه شفاف و پاسخگو باشد، زیرا وقتی کارایی و اثربخشی خوبی در اتاق بازرگانی وجود ندارد، نمی‌تواند هر روز نقد کند.

اتاق بازرگانی در چه مسائلی مشاوره می‌دهد؟

مثلاً دولت به دنبال مصوبه‌ای است و به اتاق این مسئله را خبر می‌دهد یا مجلس طرح‌هایی را به اتاق می‌دهد و می‌خواهد تا روی آن پژوهش‌هایی صورت بگیرد. اتاق می‌تواند از ظرفیت‌های خود استفاده کند و قانون و پیشنهادی را عملیاتی‌تر و بدون تعارض پیشنهاد دهد اما از ظرفیت خود استفاده نمی‌کند. اگر به اتاق مأموریت

وقتی اتاق بازرگانی نسبت به نهادهای دیگر منتقد است، باید خودش بیشتر از همه شفاف و پاسخگو باشد، زیرا وقتی کارایی و اثربخشی خوبی در اتاق بازرگانی وجود ندارد، نمی‌تواند هر روز نقد کند

